

NOTES INTERVENCIÓ PRESENTACIÓ CANDIDATURA

Dimecres, 29 de novembre de 2006

Bona nit i moltes gràcies per ser aquí.

Veig molta gent nova, i us agraeixo que sigueu aquí, perquè aquest acte i el projecte que tenim al cap no són només per nosaltres i els convençuts. El nostre projecte és per tothom, i m'agradaria compartir-lo amb vosaltres. Si oferíssim un projecte pels qui ja ens voten, per aconseguir els barris que aposten per nosaltres, no aconseguiríem mai el nostre objectiu final, que no és altre que poder governar per tothom encapçalant una nova majoria política i social.

Així doncs, ja hi tornem a ser, al mateix lloc i 4 anys més tard. Som més grans, i som més experts, i també millors. **Sí, som millors i estem més preparats que aleshores.**

En aquella ocasió, fa 4 anys justos, us vaig fer un discurs en el qual explicàvem el nostre projecte. Avui prefereixo parlar-vos de com dur-lo a terme. De l'ànima i la manera com volem governar i, sobretot, de per què ho volem fer.

A la vida i a la política hi ha d'haver un per què últim que mogui el nostre comportament i la nostra acció. No és suficient amb llistar

allò que volem fer, o allò que no han fet els altres. Cal un compromís.

I no sóc jo sol, que m'hi comprometo. **Som un equip de gent.** Avui no us els puc presentar –cal encara complir amb els requisits de funcionament intern de la nostra federació- però sí que **us puc avançar que es tractarà d'un equip humà que combinarà la maduresa professional, l'esperit emprenedor i la vocació de servei.**

Per això ens presentem als badalonins amb aquesta frase. **Amb el "Preparats, llestos... Canvi!", la gent de Convergència i Unió diem als badalonins que estem preparats per donar a Badalona el canvi que necessita.**

Els diem -us diem- que creiem que aquest canvi és avui més necessari que mai.

"Preparats, llestos... Canvi" ens evoca una cursa atlètica. La nostra és una cursa de fons. Fa temps que la preparem. I sabem que ells a darrera hora, com sempre, miraran de fer un sprint, però també que fa 3 anys que no s'entrenen.

Mireu, a nosaltres no ens fa córrer la por de perdre, sinó les ganes de guanyar. Perquè els nostres atletes estan molt més frescos. Perquè a les graderies, molts dels qui els animen a ells ho fan sense massa ganes. I perquè si tota la

gent que vol un canvi a Badalona ve a veure'ns i segueix la nostra cursa, podrem guanyar-la.

Per això avui, a més de donar-vos les gràcies per ser aquí, us demano que ens ajudeu a guanyar la cursa. Aprofitant que us dic això, afegixo: **fa 4 anys no us vaig demanar res**. Us vaig donar les gràcies per venir. Avui us les dono, faltaria més... però **també us demano que expliqueu que aquí hi ha un equip de gent capaç de governar millor, i decidida a canviar el futur de Badalona.**

Però, ¿per què ens presentem? ¿Per què em presento? ¿Què perseguim?

Mireu, jo **ambiciono viure en la millor ciutat de Catalunya. M'estimo Badalona. La duc al moll de l'os. Aquest és el primer perquè** del que us parlava.

Crec que **Badalona té potencial de sobra per superar els reptes que té plantejats**, i crec que **nosaltres estem preparats per ajudar a que els superi. Aquest és el segon per què.**

Deixeu-me que n'expliqui 5, de reptes:

El primer repte és la cohesió social. Avui, a Badalona tenim greus problemes de convivència a molts barris on hi ha una

important presència de persones nouvingudes, que hi viuen irregularment i moltes vegades sense respectar els espais públics i el bon veïnatge.

No sé si ha vingut l'Abdelkrim, un dels representants de la comunitat musulmana de Badalona, però estic segur que ell entén el que estem plantejant. Nosaltres, nacionalistes, volem una ciutat cohesionada d'homes i dones lliures. Exigim als qui venen que entenguin on han arribat, i al mateix temps els obrim la porta a un futur millor i compartit. L'Abdelkrim això ho té clar. Fa molts anys que és aquí, i sap que sempre hi hem anat de cara, i ell ha agraït que el tractéssim com un igual. Ell sap que té drets, i que té deures. I nosaltres, que hem de fer possible que a Badalona la realitat de la immigració no ens faci perdre qualitat de vida, ni qualitat de serveis, ni la nostra identitat.

Ell sap que no podem acollir tothom qui vingui, deixant fer a les màfies i enterbolint la convivència, perquè això perjudica la imatge de persones que, com ell, són aquí i hi viuen integrades. Ell sap que respectem la seva religió i la seva cultura, però que si viuen amb nosaltres, han de ser capaços d'entendre i acceptar que per molt que vulguin viure arrelats al seu país d'origen per la religió i la cultura, el seu nou país és aquest.

Voldria fer un darrer apunt sobre el repte de la immigració: nosaltres, li diem als ciutadans de Badalona que la nostra no és la opció política dels qui fan la pilota als immigrants buscant-ne el

futur vot, ni tampoc la dels qui els giren l'esquena i no en volen saber res. Nosaltres els volem conèixer, explicar-los qui som, i viure plegats en llibertat. Per això no jugarem amb els vots que el repte de la immigració pugui portar cap a una banda o una altra, sinó que farem país en el sentit més "pujolià" del terme, procurant la integració i exigint l'assumpció dels deures cívics que són la base de la convivència.

El segon gran repte que té Badalona renovar l'Ajuntament.

Sabem que l'Ajuntament s'ha convertit en una maquinària obsoleta, que utilitza la majoria dels recursos públics per auto-alimentar-se, deixant les engrunes per invertir als carrers, per millorar els serveis públics. I amb engrunes, avui, no anem enlloc. Aquesta idea és bàsica: menys diners per la maquinària de l'administració, i més diners per la neteja, més diners per la seguretat i més diners per la dotació dels equipaments i infraestructures públiques que una ciutat com la nostra necessita.

Al repte de cohesió i d'un Ajuntament nou, hi afegim la necessitat de nous projectes de referència.

"Fets, no paraules" deien els socialistes a la darrera campanya, aquesta sí que fracassada, de les eleccions catalanes. I veient aquells anuncis jo pensava com n'és de paradoxal aplicar el lema als socialistes de Badalona, que **han convertit les paraules i les promeses en la mercaderia política que els manté al govern.** Ara vindrà l'època de les maquetes, com fa 4 anys amb la Piher o la

Focus, o la ciutat de la Música...ho recordeu? Això s'ha d'acabar. **Ens cal un govern que deixi de prometre el que sap que no pot fer i digui què vol fer i ho faci. S'ha d'acabar la política dels titulars grandiloqüents i falsos a la revista municipal, de les promeses verbals fetes en festes populars, dels somriures i les bones paraules que s'emporta el vent. Sí: aquí, a Badalona, calen fets, i no paraules. Cal acció, decisió i idees clares. Cal decidir-nos a ser protagonistes i no comparses de res, ni de ningú.**

El quart repte és un nou urbanisme i trobar un model de desenvolupament. Ens cal definir amb consens polític i social un model de futur. ¿Hem d'anar a cop de modificació puntual del planejament per impulsar projectes, o és millor repensar el conjunt de la ciutat i definir els usos del territori per a les properes dècades? Aquesta és una reflexió important, que aquest govern té totalment abandonada, qui sap si per interès, o per incompetència.

Cohesió, nou ajuntament, projectes de referència, un nou urbanisme.

1 pes polític. Aquest és el cinquè repte.

Volem que Badalona tingui el pes polític que li pertoca a la tercera ciutat de Catalunya. Que deixi de ser només la tercera ciutat en nombre d'habitants per ser tractada com la tercera ciutat de Catalunya. Aquest és el canvi, el salt qualitatiu que busquem.

Per tant, ens presentem perquè volem treballar per tal que Badalona superi aquests reptes.

Hi ha un tercer perquè.

Ens presentem perquè volem que Badalona deixi d'estar atrapada per un discurs ideològic superat, que es fonamenta en dos prejudicis que ens mengin la capacitat de canviar la realitat, **"Badalona és una ciutat d'esquerres" i "els socialistes no se'ls pot fer passar a l'oposició"**.

I jo us dic que la ciutat potser ho és d'esquerres, però el govern municipal segur que no. I que el canvi és possible, i naturalment necessari.

Ni l'urbanisme és "d'esquerres", ni la política de sòl, ni la d'habitatge, ni ho és una administració lenta, carca i que viu aliena a les exigències de la nostra societat.

Tampoc no deu ser massa d'esquerres –o potser sí, ves a saber– tenir una xarxa de transport públic que fa que una família que viu a Sistrells trigui 40 minuts a baixar al Centre. O que una altra que viu al Pavelló Olímpic hagi de sortir a les 8 del matí en punt si vol que la canalla arribi a les 9 a l'escola Gitanjali.

Dubto, d'altra banda, que sigui massa d'esquerres aparèixer al rànking de ciutats de l'Estat amb més fracàs escolar, o no haver fet cap nou equipament esportiu ni cultural els darrers 12 anys.

Em nego a acceptar com a bona política progressista la utilització clientelar d'amplis sectors de la societat civil, o el paternalisme que es practica amb la gent gran. Sí, ja ho sabeu, és allò de convidar-los a berenar i tractar la gent gran com si fessin P3. La gent gran té una enorme saviesa, quan nosaltres hi anem ells en tornen, i la política socialista sembla entestada a creure que amb unes pastetes i una orquestra ja es fa "justícia social".

I NO. Això no és progrés. I per això us dic que per molt que ells es creguin que repetint que són d'esquerres la gent ja creurà que són bons, la veritat és que no ho són. Són un govern dolent. I no per ser d'esquerres, sinó per ser sempre els mateixos, i per actuar com si ningú mai no els pogués prendre allò que és de tots i que ells creuen que els pertany: el govern de Badalona.

Per tant, ens presentem perquè creiem que Badalona ha de superar aquests prejudicis que, repeteixo, ens fan perdre oportunitats en nom d'un fals progressisme.

A mi em sobta que els qui proclamen que "un altre Món és possible" s'encallin estúpidament en la renúncia a creure que "una altra Badalona és possible". Més enllà, afirmo: **no hi ha vot més conservador que el que es dóna a Iniciativa o a Esquerra de**

Badalona. Només serveix perquè governin els mateixos, perquè manin els de sempre. I la qüestió és què cal fer per regenerar de veritat l'Ajuntament. La resposta és que **la garantia del canvi progressista i no de la continuïtat "progre" som nosaltres.**

Nosaltres som nacionalistes. Ras i curt. Tant, i tant poc alhora. No creiem en un govern de dretes, ni en un d'esquerres. Creiem en el bon govern. En la capacitat de la gent, en la seva llibertat. En la justícia social.

I aquest govern ja no ho fa bé. Per això, després de tants anys, convé canviar el govern.

No tot és dolent, ni tot es fa malament. Però acaba un cicle, i n'ha de començar un de nou. Nosaltres no tenim la ciutat de la Transició política al cap. Hi tenim la ciutat que volem que els nostres fills visquin.

Quan diem que ja no es governa bé, ¿per què ho diem?

Per començar us convido a traslladar-vos mentalment a la façana marítima, que han fet inaccessible als vianants i als cotxes dels qui no hi viuen, i deficient pel que fa als serveis que rep de transport, neteja i manteniment.

. I més enllà hi trobareu un Port –i l'hem defensat sempre- que ara ens trobem que no és ni esportiu ni pesquer, sinó un gran

aparcament de vaixells que no naveguen i d'amarradors especulatius.

. Quan us diem que ja no es governa bé, ho diem perquè s'ha fet un flac favor al comerç de proximitat, i als mercats municipals, que s'han d'empassar discursos paternalistes tipus "renovar-se i morir" per boca d'uns dirigents locals que no han sabut posar al dia l'administració on treballen, que ofereix uns serveis impropis d'una fiscalitat elevada i, a més, injusta.

. Us diem que no es governa bé perquè els qui viuen a Artigues, la Salut Alta o la part baixa de Llefià, sabeu com s'han deixat degradar aquests barris, per inacció o per aquella manera de fer que diu que "com que són pocs, no es queixaran" o bé que "com que no tenen prou recursos, no sabran com queixar-se".

. I en qüestions més quotidianes, perquè prenen el pèl a la gent....o és que no és prendre el pèl a la gent trigar 12 anys a acabar una Biblioteca, i només tres a fer el nou edifici d'oficines municipals?

. I també perquè la tracten malament.... indefensió, manca de transparència, confusió expressa....quan s'entra a demanar un permís d'obra o una llicència d'activitat, s'entra a la dimensió desconeguda...ho saben prou bé els qui han hagut de passar el tràngol.

.No es governa bé perquè triguen anys a fer cas de la gent. Més de 5 a allargar una parada, uns metres només, per fer que el Bus arribés fins a tocar Montgat, al barri del Manresà. O més de 5 a resoldre l'accés al Tanatori. O 10 a recepcionar l'urbanització de Lloreda.

.I finalment, però podria seguir, perquè tracten malament la gent jove: que els ho preguntin als damnificats del Pla de l'Habitatge, o als músics a qui van prometre locals d'assaig. O a les parelles que no tenen llar d'infants pública al seu barri.

En massa temes, massa vegades, apliquen la tàctica de l'estruç. Posen el cap en un forat, i remenen la cua fent declaracions d'intencions.

Algú de vosaltres em podrà dir que s'han fet coses....i tant que sí! Només faltaria! Però la qüestió és qui està decidit a fer-les millor i en té de clares, i qui, simplement, gestiona el dia a dia amb l'expectativa que no li prenguin el seu petit tros de Món.

Nosaltres ho estem. Tenim ganes d'aconseguir fer realitat el que sembla impossible. Tenim dret a canviar les coses, i l'obligació de fer-les millor.

Ens presentem perquè ens estimem Badalona. Ens presentem, doncs, perquè creiem que té potencial per

superar els obstacles que té. Ens presentem, també, perquè creiem que cal enderrocar tòpics i prejudicis que aturen la possibilitat de canvi, d'evolució, de fer camí.

I ens presentem finalment, perquè volem:

Un govern que aposti pels valors, les idees i les actituds enlloc d'aguantar-se pel tòpic de l'esquerra i la dreta.

Un govern que situï les persones al centre de la seva acció, que pensi en elles enlloc de pensar en com fer-les servir. Que les escolti, i que hi confii.

Ens presentem, en definitiva, perquè volem un govern diferent.

¿I què farem concretament, si la gent aposta pel canvi?

Volem una ciutat amb 4 biblioteques més de les que tenim ara. A Casagemes, a Bufalà- Montigalà, a Llefia, a Gorg. **Volem una ciutat amb tres polisportius més, amb piscina.** Per Bufalà, Morera i Bonavista. Per Montigalà i Lloreda i pel Centre, el Progrés i el Gorg.

Hi ha més exemples i la llista és llarga, però més enllà de les coses concretes volem una ciutat enamorada de la seva Història, de Dalt de la Vila i de Canyet. Una ciutat amb un

ajuntament més petit, amb menys estructura partidària i més diners posats al carrer, i amb una policia local suficient, motivada i dura amb els incívics.

Volem una ciutat neta i netejada, on es defensin els petits emprenedors i els comerciants de sempre. Un lloc on els joves tindran oportunitats i els més grans, atenció.

¿Això és somiar truites? ¿Voler fer 4 biblioteques, 3 polisportius, netejar millor i tenir més agents de la guàrdia urbana...això és somiar truites?

Jo crec que no. Això és possible de fer en 8 anys de nou govern. De bon govern.

I a més, ¿què més volem fer? Evidentment, el túnel de la B500. I facilitar i pressionar pels Centres ambulatoris que ens falten. I ampliar l'Escola Oficial d'Idiomes....Ara no us llistaré tot el que podríem fer.

El que de veritat us vull trametre avui és que el canvi és possible, i sobretot, necessari. Que tenim molt més futur al davant que passat al darrera.

Que podem trencar inèrcies i oferir una nova il·lusió, i una nova empenta.

A les eleccions municipals no es decideix ni la independència de Catalunya, ni en ZP, ni es vota contra la guerra.

Les eleccions són locals. I això la gent s'ho ha de posar al cap. Sobretot per transgredir mentalment l'àmbit partidista i endinsar-se en analitzar què és el millor que li pot passar a Badalona.

I el millor no és el poder a perpetuïtat. Una ciutat sense equilibri polític. Una oposició feble, o uns socis de govern muts i a la gàbia... Sabeu, n'estic segur, que aquesta ciutat necessita un canvi, una sacsejada, un nou estil, i millors lideratges. I estic molt segur que nosaltres som la millor gent per fer aquest nou camí que cal fer.

Es decideix, a Badalona, si volem seguir essent una ciutat comparsa de les altres, o si volem ser protagonistes d'alguna cosa important.

Es decideix si volem un govern com el que tenim avui, o un altre que ofereixi una nova manera de fer les coses, moderna, eficaç i ambiciosa.

Es decideix si volem anar fent un urbanisme fosc, volgudament capriciós...o si en fem un de nou i pactat per tots nosaltres, transparent, social i just amb les persones i el territori.

Es decideix si volem una ciutat fàcil per les màfies que exploten el drama de la immigració, o si lluitem decididament per combatre-les.

Es decideix si seguim afeblint el petit comerç, o hi donem un suport convençut, amb inversions que el facin ser un actiu de prestigi i un motor per la ciutat.

Es decideix si volem conglomerats de pisos sense equipaments, o veritables barris on s'hi pugui viure compartint espais públics.

Es decideix si volem dormir en una ciutat, o viure-la en plenitud.

Us deia abans que estem preparats per guanyar la cursa, perquè som un equip de gent professionalment madura, vitalment independent i socialment compromesa.

Jo us demano que ens ajudeu tant com pugueu, que feu proselitisme d'aquest nou estil i d'aquesta necessitat de canvi que nosaltres volem tirar endavant. I sobretot de l'ànima que ens mou a comprometre'ns.

Ara us parlarà l'Artur Mas.....i ell sí que és un corredor de fons. Un home tenaç, preparat....una bona persona.

Mireu, **jo vaig entrar a la política pel President Pujol, i avui us puc dir que hi continuo per persones com l'Artur. D'ell m'agrada la tenacitat i la preparació que demostra, la seva humilitat, que toca de peus a terra.** M'agrada que sigui una persona honesta, atenta amb la seva gent i que detesti l'opulència, les actituds farisaïques i la mediocritat.

M'agrada que l'Artur sigui el nostre líder. I només espero, Artur, que sàpigues mirar endavant i conduir el nostre projecte amb ambició, amb il·lusió i amb confiança que tot canvia, que res no és per sempre, i que **cal seguir treballant per fer realitat el somni d'una Nació plena, rica, lliure, desvetllada i feliç.**

Benvingut a casa. Endavant, Artur Mas!